

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis Prædicatorum

Nicolaus <Eymericus>

Venetiis, 1607

Confessio fidei Beati Hieronymi Presbyteri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

Et in hac Trinitate nihil prius, aut posterius, nihil maius, aut minus: sed totæ tres personæ coæternæ sibi sunt, & coæquales: Ita ut per omnia, sicut iam supra dictum est, & vnitas in Trinitate, & Trinitas in vnitate ueneranda sit. Qui vult ergo saluus esse, ita de Trinitate sentiat. Sed necessarium est ad æternam salutem, vt incarnatione quoque D. N. Iesu Christi fideliter credat. Est ergo fides recta, vt credamus & confiteamur, quia Dominus noster Iesus Christus Dei filius, Deus & homo est. Deus est ex substantia Patris ante secula genitus, & homo est ex substantia Matris, in sæculo natus. Perfectus Deus, perfectus homo; ex anima rationali & humana carne subsistens. Aequalis Patri secundum diuinitatem, minor Patre secundum humanitatem. Qui licet Deus sit & homo, non duo tamen, sed vnus est Christus. Vnus autem non conuersione diuinitatis in carnem, sed assumptione humanitatis in Deum, vnus omnino non confusione substantiæ, sed vnitate personæ. Nam sicut anima rationalis & caro vnus est homo, ita Deus & homo vnus est Christus. Qui passus est pro salute nostrâ, descendit ad inferos, tertia die resurrexit a mortuis. Ascendit ad cælos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis. Inde venturus est iudicare viuos & mortuos. Ad cuius aduentum omnes homines resurgere habent cum corporibus suis, & reddentur sunt de factis proprijs rationem. Et qui bona egerunt, ibunt in vitam æternam, qui vero mala, in ignem æternum. Hæc est fides catholica, quam nisi quisque fideliter firmiterque crediderit, saluus esse non poterit.

COMMENT. XVII

Athanasii regula cur dicta, conera quos edita, & quis Athanasius.

Regula fidei sancti Athanasij. In omnibus codicibus legitur, regula, non symbolum: quod peculiari ratione factum est: symbolum enim proprie dicitur articuloꝝ & veritatum collectio, & fidei confessio ab Apostolis, & generalibus concilijs auctoritate Pape munitis, facta. Que vero a priuatis patribus ordinationes de fide factæ sunt, licet ab Ecclesia fuerint comprobatæ, regulæ dicuntur, siue confessiones, nõ symbola: quoniaꝝ Symbolum fidei edere Pontificis munus est, non priuatorum patrum, vt optime docet S. Thomas 2. 2. q. 1. art. 10. & sanctus Antonius par. 4. tit. 8. c. 4. §. 3. & plane Eugenius iiii. quodam decreto post generalem octauam synodum collecto, hanc Athanasij ordinationem regulam vocat in hæc verba:

Sexto compendiosam illam fidei regulam, per beatissimum Athanasium editam, ipsis præbemus oratoribus, cuius tenor talis est; Quicumque vult saluus, &c. Hic est ille Athanasius, ut scribit Nicephorus lib. 8. c. 15. histor. Ecclesiast. qui fortiter cum Arrianis congressus est in concilio Niceño, aduersus quos hanc etiam regulam siue manifestationem fidei per modum doctrine edidit, vt præcitato loco ait. Sanctus Thomas, ad quam explicandam multis vigilijs opus esset, nec locus hic patitur vt singula enarremus, cum omnia fidei my-

Astria breui oratione in ea comprehendantur. Id solum obseruandum hic censeo contra Græcos, qui negant Spiritum sanctum procedere etiam a Filio, hinc Athanasium primum eorum Doctorem contra asserere, sibi: Spiritus sanctus a Patre & filio, non factus, nec creatus, nec genitus, sed procedens. id quod alibi etiam monuimus.

BQue vero de Athanasij regula proxime dicta sunt, eadem accipienda sunt de confessione sancti Hieronimi, & de libro de fide ad Petrum sancti Angustinii, que mox inseruntur ab Eymérico: ex quibus multe catholice veritates colliguntur, quod multum spectat ad eius institutum in hac parte, in quibus etiam plurima sunt ualde obscura, & quasi latentia spiritum continentia, que a nobis ideo sunt ommissa, ne uolumen immensum cresceret, & quia hæc tractatio ad Theologos proprie spectat, nec est presentis speculationis, ac instituti.

CONFESSIO + FIDEI BEATI Hieronymi Presbyteri.

CREDIMVS in Deum Patrem omnipotentem, cunctoꝝ visibilium & inuisibilium conditorem. Credimus & in Dominum nostrum Iesum Christum, per quem creata sunt omnia, verum Deum vnigenitum, & verum Dei filium: non factum aut adoptiuum, sed genitum & vnium cum Patre substantiæ, quod Græci dicunt *ὁμοούσιον*: atque ita per omnia æquale Deo Patri, vt nec tempore, nec gradu, nec potestate possit esse inferior: tantumque confitemur esse illum, qui est genitus, quantum est ille qui genuit. Non autem quia dicimus genitum a Patre filium diuina & ineffabili generatione, aliquod ei tempus ascribimus, sed nec Patrem aliquando capisse, nec Filium. Nec enim aliter confiteri possumus æternum Patrem, nisi confiteamur etiam coæternum Filium. Ex Filio enim Pater dicitur, & qui semper Pater fuit, semper Filium habuit. Credimus & in Spiritum sanctum, verum Deum, ex Patre & filio procedentem, æqualem per omnia Patri & Filio, voluntate, potestate, æternitate, substantia. Nec est prorsus aliquis in Trinitate gradus, nihil quod inferius superiusue dici possit: sed tota Deitas sui perfectione æqualis est, vt exceptis uocabulis, que proprietatem personarum indicant, quicquid de vna persona dicitur, de tribus dignissime possit intelligi. Atque ut confundentes Arrium, vnâ eandemque dicimus trinitatis esse substantiam, & vnium in tribus personis fatemur Deum, ita impietatem Sabellij declinantes, tres personas expressas sub proprietate distinguimus, non ipsum sibi Patrem, ipsum filium, ipsum sibi Spiritum sanctum esse dicentes, sed aliam Patris, aliam Filij, aliam Spiritus sancti esse personam. Non enim nomina tantummodo, sed etiam nominum proprietates, id est, personas velut Græci exprimunt hypostases, hoc est substantiæ, cõfitemur. Nec Pater filij, aut Spiritus

Habetur in Tomo 9. operum S. Hier. Romæ imp. s. episto. 17. cū hac scriptio ne: Symboli explanatio ad Damasum.

Etus

